

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως - αγάπης και σοφίας

97ον

Ποιοι είναι οι επισημότεροι Έκκλησιαστικοί κατά τους νεότερους χρόνους οι οποίοι αναδείχθηκαν πνευματικούς της μίας αγίας καθολικής και Αποστολικής Έκκλησίας;

α) Η Αντική Έκκλησία, ήτοι περί άλλα τε πολλά έκαιοντομης και περί το δόγμα της του παναγίου Πνεύματος εκπορεύσεως, και β) Η κατά την σ' έκκλιση της μ.Χ. αναφανείσα Έκκλησία των διαμαρτυρουμένων ή αποσπασθείσα από της Αυτικής Έκκλησίας και διακρινόμενη υπό διάφορα ονόματα.

1) Είς τους Λουθηρανούς από του Λουθήρου Μαρτίνου Γερμανού μοναχού εξ Ειςλδένης της Πρωσίας (1483 — 1546), οίντες λέγονται και Εδωγγελικοί.

2) Είς τους Καλβινιστάς από του Ιωάννου Καλβίνου εκ Νοβιόνης της Γαλλίας (1509—1561), οίντες λέγονται και Αναβαπτιστές.

Αυτοί δε δέχονται ως μόνην πηγήν του Χριστιανισμού την Αγίαν Γραφήν και απορρίπτουν την Ιεράν Αποστολικήν παράδοσιν.

Ο Λουθηρανισμός εξηελώθη εις τα βορειότερα της Γερμανίας και τας σκανδιναβικές επικρατείας, δέ Καλβινισμός μετεδόθη εις τινάς επαρχίας της Γαλλίας, εις τας Κάτω Χώρας, και εις την Σκωτία. Ένταυθα ετεροδοκώθη ούτως, ώστε παρήλθη ήδη τις Έκκλησία ή των Σκωτικών ή Προτεσταντων, των καθαρών και.

3) Είς Άγγλικανούς ή Επισκοπικούς.

Ουκ είναι διαμαρτυρούμενοι της Άγγλικής Έκκλησίας απορρίπτοντες εντελώς την παράδοσιν της Έκκλησίας και τηρήσαντες την Ιερωσύνην μετά των τριών αντήν δαμών και την εκκλησιαστικήν ιεραρχίαν, εν μέρει δέ και την αρχαίαν λειτουργικήν τάξιν περί την τέλεσιν της θείας εucharιστίας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Τό κατήχων τους προσερχομένους πού στήριξη ή Έκκλησία;

α) Έπὶ τούτους λόγους τού Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ποιοι είναι οι λόγοι;

—Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ ἑξῆς: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τήν ἐθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». (Ματθ. κη' καί 19 Μάρκ. στ' 15. 16)· ἐξ ὧν δηλοῦται ὅτι ἐπελεγε νά προηγη-

θῇ τὸ βάπτισμα τῆς Κατηχητικῆς διδασκαλίας τῆς κηρυσσόμενης θρησκείας τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ποιοι είναι οι λόγοι των Αποστόλων;

—Ο Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ» (Ρωμ. ι' 17) καὶ ἀλλοῦ. «Κοινωνεῖτε δὲ οἱ κατηχούμενοι τὸν λόγον τῷ κατήχοντι ἐν πίστει ἀγαθῇ» (Γαλ. στ' 6).

β) Ἐπὶ τῷ παραδείγματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· διότι οἱ Ἀπόστολοι πρῶτον κατήχουν τὴν ἐθνη καὶ ὕστερον ἐβάπτισαν.

Ο Ἀπόστολος Πέτρος κατήχῃσας πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπειτα ἐβάπτισεν τὰς τριακίδιους ψυχὰς (Πράξ. 6' 14—41) καὶ ὁ Φίλιππος πρῶτον εὐαγγελίσθη τοὺς Σαμαρείτας τὸν Χριστὸν καὶ εἰτα ἐβάπτισεν αὐτούς· ὁσάυτως καὶ τὸν εὐνοῦχον τῆς βασιλείας Κανδάρης (Αὐθθ. η' 12. 35—38). Καὶ ἐν γένει πανταχοῦ καὶ πάντοτε καὶ ὑπὸ πάντων τῶν Ἀποστόλων προηγεῖτο ἡ Κατήχισις τῶν βαπτισμάτων.

Η Έκκλησία διετήρησε πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὴν ἐντολήν τοῦ Σωτῆρος καὶ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων; —Μάλιστα. Ἡ ἔκκλησία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον διεφύλαξε πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὸ κατήχων πρῶτον καὶ εἰτα ἐβάπτισεν.

Η Έκκλησία διατήρησε τὰ νήματα κατηχῆς αὐτῆς;

—Μάλιστα. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀναδόχου αὐτῶν, ὅστις διὰ τὴν πίστιν ἀπὸ μέρους τοῦ ἀναδεχόμενου καὶ ἐγγυῆται περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

(Τὸ τὸν νηπιὸν βάπτισμα ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἦδη πηγάζον κατὰ τὸ μέτρον τῆς Γ' ἐκκλίσεως τῆς γενικῆς τῶ πούτον ἐν τῇ τῇ Ἀφρικῇ ἔκκλησίᾳ, ἐφεξῆς δὲ καὶ ἐν τῇ καθόλου. «Νῆπιον ἐστὶν οὖν, μὴ λαβεῖν καὶ τὸν ἡλικίαν ἐν ἐξέφωτος ἀνασθέντι, ἐξ ἀπαλὸν ὄντως καθαρῶς τῷ πνεύματι». (Γρηγ. Ναζιαν. λόγ. ιε).)

Ποιὶ τὸν ἀναδόχον φέρονται τὰ ἐξῆς. «Τούτῳ τοῖς θεοῦ-ἡμῶν κατηχούμενῳ εἰς νοῦν ἐληλυθὸς ἔδοξεν εἰσδέχεσθαι τὰ ἐρεθιστὰ κατὰ τὴν ἰσχυρὴν τῶν, ὅστε τοὺς φρονεῖν τοῦ προσερχομένου παιδὸς γονεῖς παραδίδοναι τὸν παῖδα τινὶ τῶν μεμνημένων ἀγῶντων τὰ θεὰ παιδαγωγῶν καὶ τὸ λοιπὸν ὅτι αὐτὸς τούτῳ τελείν. ὁ δὲ ὑπὸ θεοῦ πατρὶ καὶ σωτηρίας ἐρεθῆ ἀναδοχῶν».

Ποιὶ ἔπλησαν οἱ πρῶτοι κατηχηταὶ μετὰ τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ Έκκλησίᾳ;

—Αὐτοὶ οἱ ἐπίσκοποι, ὡς φαίνεται ἐν τινος ἐπιστολῆς τοῦ

ἁγίου Ἀμβροσίου ἀλλ' ἀνετίθετο ὅτι αὐτὸν ἡ κατήχισις καὶ εἰς πρῶτον καὶ διὰ τὸν μεμαρτυρημένον ὄντας πληρῆς πίστεως καὶ σοφίας. Τούτῳ κατηχητῇ ὑπῆρξε ἐν μέν τῇ Ἀντιόχειᾳ ὁ Χρυσόστομος, ἐν δὲ Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριλλος, περὶ ὅντων ἐπὶ ὅντων, δὲ ὁ Θεόφρατος, δίκαιος ἐπὶ ὧν τῆς ἐν Καρθαγῇ Έκκλησίας κατήχῃ τοὺς χριστιανούς. Ἡ κατήχισις ἀνετίθετο καὶ εἰς Ἀναγκασίας. Ὁ Κυριανὸς προεξελέχθη κατηχητὴν τὸν ἀναγνώστην Ὀυπῆτον κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἱερεμίου, ὅστις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατήχῃ ἀναγνώστης ὢν. Προσέει καὶ γυναικὲς προεξελέχθησαν κατηχητρίαι διδάσκουσαι μὴ νὰς τὰς γυναῖκας.

(Οἱ κατηχηταὶ ἀνομάζοντο καὶ ναυτολόγοι ὡς δεχόμενοι τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν ὁλκάδα τῆς Έκκλησίας καὶ διδόντες τὴν εἰς Ὀυρανὸν ἀποδημίαν. Παρεκδόθη δὲ πρῶτος ἐπιστολὴ, οἱ ναῦται προσεπύθησαν, οἱ τοῖχαχοι διακόνους, οἱ ναυτολόγοι τοὺς κατηχῶν. Κλήμ. ἐπιστ. πρὸς Ἰάκωβ. ἀριθμ. 14).

Ποῦ ἐτελείτο τὸ ἔργον τῆς Κατηχίσεως;

—Τὸ ἔργον τῆς κατηχίσεως ἐτελείτο εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς ὕστερον ὅμως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἐτελείτο καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἰδρυθείσας κατηχητικὰς σχολὰς. Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κατηχητικὴ σχολὴ ὑπῆρξε ἐπιστημοσύνη. Τούτῳ Σχολῇ ὑπῆρξε καὶ ἐν Ρώμῃ, ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν Ἀντιόχειᾳ, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης καὶ ἀλλοῦ.

Τί ἐπυθεῖτο διὰ τῆς κατηχίσεως ἡ Έκκλησία;

—Διὰ τῆς κατηχίσεως ἡ Έκκλησία ἐπυθεῖτο διὰ διδασκὴν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναδείξῃ τοὺς δεχόμενους αὐτὴν σταθεροὺς καὶ ἀσφαλτοῦντες ἐν τῇ πίστει καὶ ἐδραῖοντες ἐν τῇς θρησκευτικαῖς πεποιθήσεσιν αὐτῶν· διότι διὰ τῆς κατηχίσεως ὁ χριστιανὸς διδάσκειται νὰ πιστεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἐν πληροφορίᾳ τῆς καρδίας, νὰ διατελῇ ἔτοιμος εἰς ἀπολογία πρὸς πάντα ζητούντα λόγον τῆς πίστεως τὸν κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρον: «Ἔτοιμος δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογία παντὶ τῷ αἰτούντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος». (Ἀ' Πέτρ. γ' 15. πρὸς. Τίτ. β' 8), καὶ νὰ δύνῃται νὰ διακρίνῃ τὴν ἀληθῆ καὶ ἀληθὴ αὐτοῦ πίστιν τὸν ἀνθρώπινον θρησκευτικὸν πλάσματον.

Διὰ τί αὐτὴ ἡ Έκκλησία παρὰ τὸν κατηχούμενον πιστὸν πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν;

—Ἡ Έκκλησία ζητεῖ τὴν πίστιν, διότι διὰ μόνῃς τῆς εἰς Χρὶ

στοῦ πίστεως σώζεται ὁ ἄνθρωπος. Ἡ εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν πίστις ἐστὶν ἡ μόνη δικαιοσύνη τὸν ἄνθρωπον ἀπολογία, καὶ ἡ μὴ νῆ θύρα ἡ εἰσαγούσα εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Σωτῆρα διελθούσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν διὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ γενομένην τὴν καθάρσιν σωτηρίαν, τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὸ θεῖον ἔλεος, δι' ὃν ἐκλήθη εἰς τὴν σωτηρίαν, καὶ ἀποδέχεται ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ πῇ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τηρήσῃ τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολὰς.

Τί δοξάζει ἡ Έκκλησία περὶ τῆς δικαιοσύνης πίστεως;

—Ἡ Έκκλησία δοξάζει περὶ τῆς δικαιοσύνης πίστεως, δι' αὐτὴν ἐστὶν ἔργον κοινὸν τῆς θείας χάριτος τῆς καλῆς καὶ ἡ νεογέννησις καὶ τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐνωτισμένου καὶ συνεργοῦντος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τί καλεῖται θεία χάρις;

—Θεία χάρις καλεῖται ἡ θεοθεία καὶ συνδύμη, ἡν ὁ Θεὸς ἐνεκα τῆς ἀξιομαθίας τοῦ Χριστοῦ χορηγεῖ δωρεὰν εἰς πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον αὐτοῦ, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸν πού, τὴν θέλησιν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν εἰς παραδοχὴν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἥτις ἐξακολουθεῖ συνερχομένη καὶ μετὰ ταῦτα τὸν πιστεύοντα πρὸς καθάρσιν τὸν ἀναγλὸν ἔργων.

Τί δοξάζει ἡ Έκκλησία περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τοῦ ὑπευθύνου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Θεοῦ;

—Ἡ Έκκλησία δοξάζει καὶ διδάσκει, α') ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκνοσῶς σώζεται, διότι οὐδὲ ἄνθρωπος πιστεύει, οὐδ' ἀγαπᾷ, οὐδὲ τελειοῦται ἐν τῇ ἀρετῇ β') ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνος ἐστὶν ὑπεύθυνος τῆς αὐτοῦ ἀπιστίας, διότι ἐκὼν ἐκώφευσε πρὸς τὴν φωνὴν τὴν καλίσσαν αὐτὸν πρὸς σωτηρίαν ἐνεκεν τῆς κατακυριεύσεως τῆς καρδίας αὐτοῦ κακίας καὶ ἀμαρτίας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν προσορίζει οὖς προοιγνόμενος ὡς πᾶν ὄντος τὸν γινώσκοντα, οὐχὶ δὲ ἀπιστοῦντα (Ρωμ. η' 29—31), ἐξ ὅς ἐλεῖται, ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ Θεοῦ λόγον ἔχει τὴν ἀπὸλυτον ἐξέλιξιν τῆς προορισμένης προορισμὸς ἀποκλείει τὸν ἀπὸλυτον προορισμὸν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΜΗΣ — ΙΩΑΚΗΣ — ΠΑΤΡΑΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚ ΣΑΜΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Ο-ΧΑΡΑ) 16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ

11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΩΑΚΗ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 16.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ

12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ Ι- 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
21.00 ΙΟΝΙΟΝ 17.00 ΙΟΝΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ

12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΩΑΚΗ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 16.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ ΙΩΑ- 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΩΑΚΗ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Ο- 16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΧΑΡΑ) 17.00 ΙΟΝΙΟΝ
21.00 ΙΟΝΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΩΑΚΗ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ Ι- 07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑ

ΤΗΛΕΦ. 277-783 & 270-948

ΠΑΤΡΑΙ-ANCONA

STRINTZIS LINES

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΠΛΟΙΟ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

FJB «IONIAN STAR»

Αναχωρεί ΔΕΥΤΕΡΑΝ & ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 23.30'

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΩΡΕΣ 29

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

«ΚΡΟΝΟΣ» Ο.Ε.

ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 14

ΤΗΛΕΦ.: 277-783, 270-948, 278-309, 278-187

ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

Αναχωρείς ἐκ ΠΑΤΡΩΝ δὲ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

καθημερινῶς καὶ ὥρα 13.30.

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ

Α)ΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ

ΟΘΩΝΟΣ—ΑΜΑΛΙΑΣ 12

ΤΗΛ. 277-676, 277-778 καὶ 271-038

ΧΑΡ. Γ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΜΑΙΕΥΤΡΑΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθημερινῶς 9-12 π.μ.

καὶ 6-9 μ.μ.

Ἱατρεῖον πλατεῖα Γεωργίου 20,

τηλ. 223-611 καὶ οἰκίας 322-838

ΜΙΑ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Στους 100 αλκοολικούς οί 25 είναι γυναίκες

ΟΞΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Ο αλκοολισμός είναι μία πληγή για τη σύγχρονη κοινωνία. Οι συνθήκες που επικρατούν στις μεγαλουπόλεις συντελούν ώστε ακόμα περισσότεροι άνθρωποι — άνδρες και γυναίκες — δύνανται να ρηκνούν — να καταρρέουν στο αλκοόλ. Το πρόβλημα παίρνει γυναικείες διαστάσεις, και δημιουργεί πρόβλημα εργασίας όσο και υγείας.

Η παρακολούθηση και η περιθαλπή των αλκοολικών είναι ένα μεγάλο κόστος. Αλλά και η αποχή από την εργασία και οι χαμένες ώρες είναι επίσης ένα πρόβλημα για κάθε επιχείρηση.

Τι θα κάνουν με τους αλκοολικούς; Ειδικότερα άκουσ: τι θα κάνουν με τις αλκοολικές γυναίκες; Υπολογίζεται ότι στους 100 αλκοολικούς οι 25 είναι γυναίκες!

Στη Γαλλία ο αλκοολισμός έγινε πρόβλημα οξύτατο. Η χώρα ηγείται στον κόσμο. Υπόλογισται 5.000.000 Γάλλοι που πίνουν πολύ. Υπόλογισται δύο εκατομμύρια που είναι πρηντατικοί αλκοολικοί και από αυτούς 40.000 πεθίνουν κάθε χρόνο. Το κόστος από αυτή την πληγή που

είναι ο αλκοολισμός εκτιμάται από το γαλλικό κράτος σε 10.000.000.000 φράγκα.

Ειδικά για την Γαλλία ο αλκοολισμός κατέχει την τρίτη θέση μετά από τὴν καπνιστική και τὴν καρδιακή νόσο.

Οι άλλες χώρες της Εύρωπης αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα, σε μικρότερη κλίμακα: Αλλά είναι ένα πρόβλημα σοβαρό. Στη Γερμανία στην Άγγλα στα Σκανδιναβικά κράτη, ο αριθμός των αλκοολικών αυξάνει.

600.000 ΑΛΚΟΟΛΙΚΕΣ

Αλλά γιατί αυτό το φαινόμενο; Νά υπάρχει τόσο μεγάλη αβύσση στην κατανάλωση από μερικούς τῶν γυναικῶν; Ποιά αἰτία μεσολάβησαν;

Ο Γάλλος καθηγητής δρ Χάας, παρατηρεῖ:

—Μελετᾶτε τὸ πρόβλημα τοῦ αλκοολισμοῦ στὴ Γαλλία. Ἡ αὐτοῦ τοῦ εἶναι σημαντικὴ αἰτία τὴν σπινθήρ, ὑπάρχουν 800.000 αλκοολικὲς γυναῖκες. Ὁ γυναικείος αλκοολισμὸς ἀποτελεῖ πρὸς τοῦτο ὁρμητικὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρι-

κό. Γιατί, ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ ἀπὸ ἀλκοόλ, ὅσο ὁ ἄνδρας. Καὶ γιὰ αὐτὸν, εἶναι πρὸς νευρική, πρὸ γρήγορη στὴν κατανάλωση: θέλει νὰ φθάσει ἐνωρίτερα στὴν Ζάλη, νὰ μεθύσει πρὸ γρήγορα.

Ὁ δρ. Χάας λέει ὅτι ὁ γυναικείος αλκοολισμὸς εἶναι παροξυσμικὸς τύπου, δὲν ἐκδηλώνεται συνεχῶς, ἀλλὰ κατὰ περιόδους καὶ κατὰ στάδια καὶ μάλιστα μετὰ ἰσχυρότητα.

Τὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀλκοολογίας, ἀπὸ τίς ἐρευνες ποὺ ἐκτελεσθῆσαν ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες, δὲν ὁ γυναικείος αλκοολισμὸς, ποτεῖται νὰ θεωρηθεῖ περιστασιακὸν ἢ ἐπὶ τοῦτο πρὸς ἄλλους ἄνδρες. Οἱ κινήσεις εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερες, διότι πολὺ ἀσπῆται οἱ γυναῖκες θὰ παραδεχθῶν ὅτι εἶναι αλκοολικὲς. Ὁ δὲ ἐξακολουθῶν νὰ πίνουν σὲν κρυφῶν μόνον ὅταν περὶ ἑαυτὸν σὲν μία κατάσταση ποὺ εἶναι ἀπαρτίστη ἡ ἰατρικὴ ἐπέμβαση, δὲν σωματικῶς θὰ εἶναι ὡς ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀσθενείας.

ΓΙΑΤΙ ΠΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Αλλά γιατί πίνουν οι γυναίκες;

Η γυνή των Γάλλων ψυχολογῶν εἶναι ὅτι ἀπὸ κοινὸ ἐπαινεῖται νὰ θεωρεῖται ὅτι τὸ πιστὸ εἶναι μὴ ἀνδρική ὑπόθεση καὶ ὅτι, μετὰ τῶν ἄλλων οἱ γυναῖκες, θέλουν ἰσότητα καὶ σὲν συνθήκες: ἐπὶ ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα νὰ πίνουν.

Η βασική αἰτία εἶναι ὅτι ἡ ζωὴ τῶν γυναικῶν σήμερον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνισχύθηκε ἡ καὶ νωκική θέση τῆς, εἶναι περισσότερο περιπλοκή καὶ ἀδύνατη. Στὰ ζητήματα τῆς ἀποκαταστάσεως, προσετέθηκαν καὶ τὰ πολλαπλὰ προβλήματα τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ προσωρινὸς μετὰ τὸν σύζυγον καὶ ὁ ἐπὶ αἰσθητὴ τὸ δαζύγιον. Οἱ περισσότερες γυναῖκες ποὺ πίνουν εἶναι μεσοκίτες, δαζυγμένες καὶ θεωροῦν ὅτι ἀπέχτηκαν στὴ ζωὴ τους καὶ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ βασισθῶν τὸν θάνατον ἀπογοητεύσεων. Τὰ νεύρα τους σπῆν ἐκτολὰ, δὲν ἀντιμετωπίζουν κρίσεις καὶ δύσκολες ψυχολογικὲς καταστάσεις μετὰ ἡρεμίας καὶ καταφεύγουν στὴν εὐκολὴ λύση ποὺ εἶναι τὸ ἀλκοόλ.